

31989L0552

1989.10.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 298/23

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1989. október 3.)****a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról**

(89/552/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. cikke (2) bekezdésére és 66. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

az Európai Parlamenttel együttműködésben (2),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (3),

mivel a Közösségnek a Szerződésben meghatározott célkitűzései között szerepel az európai népek közötti még szorosabb szövettség, szorosabb kapcsolatok elősegítése a Közösséghez tartozó államok között, országai gazdasági és szociális fejlődésének biztosítása közös cselekvéssel az Európát megosztó korlátok eltávolítására, lakosai életkörülményeinek folyamatos javításának elősegítése, valamint a béke és szabadság megőrzésének és megerősítésének biztosítása;

mivel a Szerződés előírja egy közös piac létrehozását, beleértve a tagállamok közötti akadályok kiküszöbölését, amelyek a szolgáltatások szabad áramlását gátolják és egy olyan rendszer létesítését, amely biztosítja, hogy nem torzul a verseny a közös piacon;

mivel az adások határokon át történő terjesztése különböző technológiákkal az egyik módszer, amellyel a Közösség célkitűzései elérhetők, ezért intézkedéseket kell hozni a nemzeti piacokról

egy közös produkciós programra és terjesztési piacra való átmenet engedélyezésére és biztosítására, és a tisztességes verseny feltételeinek kialakítására, a televíziós műsorszóró szolgáltatások közérdekben betöltött szerepének sérelme nélkül;

mivel az Európa Tanács elfogadta a határokat átlépő televíziózásról szóló európai egyezményt;

mivel a Szerződés előírja irányelvek kibocsátását olyan intézkedések összehangolásáról, amelyek megkönnyítik az egyéni vállalkozók tevékenységének megkezdését;

mivel a szokásos körülmények között a televíziós műsorterjesztés a Szerződésnek megfelelő szolgáltatás;

mivel a Szerződés rendelkezik a szokásos módon, fizetés ellenében nyújtott szolgáltatások szabad mozgásáról, függetlenül azok kulturális vagy egyéb tartalmától, korlátozás nélkül a Közösség más tagállamaiban letelepedett állampolgáira, mint olyanokra, akiknek a szolgáltatást nyújtani szándékoznak;

mivel a televíziós műsorterjesztési és elosztási szolgáltatásra alkalmazott jog egyúttal egy általánosabb közösségi jogi elv különös megnyilvánulása, nevezetesen az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezménynek a 10. cikke (1) bekezdése szerinti szólásszabadságé, amelyet minden tagállam ratifikált; mivel ezért a televíziós programok terjesztéséről és továbbításáról szóló irányelvek kiadása ezek szabad áramlását hivatott biztosítani az említett cikk fényében, kizárólag az említett cikk 2. szakasza, illetve a Szerződés 56. cikkének (1) bekezdése által megszabott korlátok között;

(1) HL C 179., 1986.7.17., 4. o.

(2) HL C 49., 1988.2.22., 53. o. és HL C 158., 1989.6.26.

(3) HL C 232., 1987.8.31., 29. o.

mivel a tagállamokban a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések a televíziós műsorszolgáltatók és kábeltelvízió-üzemeltetők tevékenységeinek folytatását illetően eltéréseket tartalmaznak, amelyek némelyike gátolhatja az adások szabad áramlását a Közösségen belül és torzíthatja a versenyt a közös piacon belül;

mivel a Szerződés alapján a Közösségen belül a műsorterjesztési szolgáltatások nyújtásának szabadságát sértő minden ilyen korlátozást meg kell szüntetni;

mivel ezek a hatályon kívül helyezések a vonatkozó jogszabályok koordinálásával együtt valósítandók meg; mivel e koordináció célja az érintett szakmai tevékenységek folytatásának megkönnyítése és általában az információ és gondolatok szabad áramlása a Közösségen belül;

mivel következőképpen szükséges és elégséges, hogy minden egyes adás feleljen meg azon tagállam törvényeinek, ahonnan származik;

mivel ez az irányelv meghatározza a műsorterjesztés szabadságának megvalósulásához szükséges minimális szabályokat; ezért nem befolyásolja a tagállamok és hatóságok felelősségét a szervezet tekintetében – beleértve az engedélyezés, a közigazgatási felhatalmazás vagy adózás rendszereit – a programok finanszírozását és tartalmát; mivel a tagállamokban a kulturális fejlődés függetlensége és a Közösségben a kulturális sokszínűség változatlanul megmarad;

mivel a közös piacon belül szükséges, hogy a Közösségből származó, és a Közösségen belüli vételre szánt összes műsorterjesztés és különösen az az adás, amelyet egy másik tagállamban történő vételre szántak, tartsa tiszteletben a származási tagállamban az olyan műsorokra vonatkozó törvényeket, amelyek az adott tagállamban a közönség részéről történő vételre vonatkoznak, valamint ezen irányelv rendelkezéseit;

mivel az a követelmény, hogy a származási tagállam ellenőrizi, hogy a műsorok megfelelnek az ezzel az irányelvvvel összehangolt nemzeti jognak, elegendő a közösségi jog alapján az adások szabad áramlásának biztosítására anélkül, hogy ugyanilyen megfontolásból másodlagos ellenőrzésre lenne szükség a fogadó tagállamokban; mivel azonban kivételes és különleges körülmények között a fogadó tagállam ideiglenesen felfüggesztheti a televíziós adások továbbadását;

mivel a tagállamok számára alapvető minden olyan magatartás megelőzésének a biztosítása, amely káros lehet a televíziós adások áramlásának és kereskedelmének szabadságára, vagy amely

elősegítheti erőfölény kialakulását, amely viszont a televízió közvetített információ és az egész tájékoztatási szektor pluralizmusának és szabadságának korlátozásához vezetne;

mivel ez az irányelv különösen a televíziós műsorterjesztési szabályokra korlátozódik, és nem érinti a meglévő vagy jövőbeni közösségi harmonizációs rendelkezéseket, különösen a kötelező követelmények teljesítésével kapcsolatban a fogyasztók, valamint a kereskedelmi ügyletek és verseny tisztaságának védelmével kapcsolatos kérdéseket;

mivel szükség van koordinációra a kulturális célú programokat készítő személyek és iparágak számára, megkönnyítendő ezáltal tevékenységeik megkezdését és folytatását;

mivel az összes közszolgálati vagy magántulajdonú közösségi televíziós program tekintetében a minimális követelmények megfogalmazása az európai audiovizuális produkciók céljaira eszközül szolgált a fent említett ágazatokban a gyártás, a független gyártás és terjesztés elősegítéséhez, és ezen követelmények kiegészítésül szolgálnak más eszközök mellett, amelyek már ugyanezt a célt szolgálják, illetve amelyekre javaslat születik;

mivel ezért szükséges a televíziós produkciók számára a tagállamokban megfelelő méretű piacok kialakulásának előmozdítása, hogy a szükséges beruházásaik megtérülhessenek, nemcsak azért, hogy közös szabályokat határozzanak meg a nemzeti piacok megnyitására, hanem ahol gyakorlatilag megoldható, és megfelelő eszközökkel elősegíthető európai produkciók bemutatásával az összes tagállam televíziós programjainak többségi hányadában; mivel az ezen szabályok alkalmazásának és a célok teljesülésének ellenőrzésére a tagállamok a Bizottság számára jelentést nyújtanak be az európai alkotások, illetve független produkciók számára fenntartott arányok alkalmazásáról e rendeletnek megfelelően; mivel az ilyen arányok kiszámítására figyelembe kell venni a Görög Köztársaság és a Portugál Köztársaság konkrét helyzetét; mivel a Bizottság köteles tájékoztatni a többi tagállamot ezekről a jelentésekről, értelemszerűen kiegészítve véleményével, amely számításba veszi különösen a korábbi évekhez viszonyítva elért előrehaladást, az első adások arányát a műsorban, az új televíziós műsorszórók sajátos körülményeit és az olyan országok különleges helyzetét, amelyek szűk audiovizuális gyártási kapacitással, vagy korlátozott nyelvi területtel rendelkeznek;

mivel ennek érdekében meg kell határozni az „európai alkotások” fogalmát, anélkül, hogy ez érintené a tagállamok azon lehetőségét, hogy részletesebb definíciót dolgozzanak ki televíziós műsorszolgáltatókat illetően saját illetékességi körükben a 3. cikk (1) bekezdése szerint, a közösségi jog és ezen irányelv célkitűzéseinek figyelembevételével;

mivel lényeges a megfelelő eszközök és eljárások alkalmazása a közösségi joggal összhangban az említett célkitűzések megvalósításának elősegítésére, alkalmas intézkedések bevezetésére törekedve az európai audiovizuális műsorkészítés és terjesztés tevékenységének és fejlesztésének ösztönzésére, különösen a szűk gyártási kapacitással vagy korlátozott nyelvi területtel rendelkező országokban;

mivel az európai gyártás fejlesztésére nemzeti támogatási rendszerek alkalmazhatók, amennyiben megfelelnek a közösségi jognak;

mivel a műsorszóróktól független producerek által készített független produkciók bizonyos aránya melletti elkötelezettség – amennyiben lehetséges – ösztönzi az új televíziós produkciós forrásokat, különösen a kis- és közepes méretű vállalkozások létrehozását; mivel ez új alkalmakat és lehetőségeket nyit meg a kulturális foglalkozások munkavállalói kreatív tehetsége és a kulturális területen foglalkoztatottak piaci érvényesülése számára; mivel a tagállamok által alkalmazott független producer fogalma figyelembe veszi ezt a célkitűzést, kellő figyelmet fordítva a kis- és közepes méretű producerekre és lehetővé téve a pénzügyi részvétel engedélyezését a televíziós szervezetek koprodukciós leányvállalatai részéről;

mivel szükséges, hogy a tagállamok intézkedéseket hozzanak bizonyos időtartam biztosítására egy alkotás moziban történő bemutatója és első televíziós vetítése között;

mivel egy meghatározott nyelv előnyének biztosítására aktív politika alkalmazható, ennek érdekében a tagállamok szabadon hozhatnak részletesebb vagy szigorúbb szabályokat, különösen nyelvi szempontok alapján mindaddig, amíg ezek a szabályok összhangban vannak a közösségi joggal és különösen nem vonatkozhatnak a más tagállamokból származó adások továbbadására;

mivel annak biztosítására, hogy a fogyasztók, mint televíziónézők érdekei teljesen és megfelelően védettek legyenek, alapvető, hogy a televíziós hirdetésre bizonyos számú minimális szabály és norma vonatkozzon, és hogy a tagállamok fenntartsák a jogot részletesebb és szigorúbb szabályok bevezetésére és bizonyos körülmények között eltérő feltételeket szabhassanak meg a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszórók számára;

mivel a tagállamok, a közösségi jog kellő figyelembevételével és a kizárólag nemzeti területre szánt adások tekintetében, amelyek közvetlenül vagy közvetve nem foghatók egy vagy több tagállamban, különböző feltételeket szabhassanak meg a reklámok beiktatására és különböző korlátokat alkalmazhassanak a reklámok mennyiségére annak érdekében, hogy megkönnyítsék az ilyen jellegű adásokat;

mivel szükséges a cigaretta és egyéb dohánytermékek értékesítését előmozdító mindenféle televíziós hirdetés tilalma, beleértve az olyan közvetett reklámozási formákat is, amelyek bár közvetlenül nem említik a dohányterméket, oly módon igyekeznek megkerülni a hirdetési tilalmat, hogy dohánytermékek vagy olyan vállalkozások márkaneveit, jelképeit vagy egyéb jellemző

tulajdonságait használják, mely vállalkozások ismert vagy fő tevékenységei között szerepel az ilyen termékek előállítása vagy forgalmazása;

mivel ugyanilyen módon szükséges tiltani minden televíziós hirdetést a kizárólag vényre kapható gyógyászati termékek és gyógykezelések vonatkozásában abban a tagállamban, melynek joghatósága alá a műsorszolgáltató tartozik, és szigorú szempontokat kell bevezetni a szesztartalmú termékek televíziós hirdetésével kapcsolatban;

mivel a programok finanszírozásában a szponzorálás növekvő fontosságára tekintettel megfelelő szabályokat kell bevezetni;

mivel nemkülönben szükséges a programokra és televíziós hirdetésekre vonatkozó megfelelő szabályok bevezetése a kiskorúak testi, lelki és erkölcsi fejlődésének védelmére;

mivel a televíziós műsorszolgáltatókra rendszerint olyan kötelezettségek vonatkoznak, hogy programjukban a tényeket és eseményeket korrektül mutassák be, mindazonáltal nem kevésbé fontos, hogy konkrét kötelezettségek háruljanak rájuk a választás joga vagy más, ezzel egyenértékű helyreigazítás tekintetében úgy, hogy a jogos érdekeiben egy közvetített televíziós program során elhangzott állítás útján sértett bármely személy hatékonyan élhessen ilyen jogával vagy a helyreigazítás lehetőségével,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „televíziós műsorszolgáltatás” a közönség számára vételre szánt, vezetékes vagy az éterben kezdeményezett műsorszolgáltatás, beleértve a műholdas műsorszolgáltatást is, kódolatlan vagy kódolt formában. Ide tartozik a vállalkozások közötti műsorok közvetítése, amelyek célja a közönségnek való továbbítás. Nem tartoznak ide azok a kommunikációs szolgáltatások, amelyek információkat vagy más üzeneteket közvetítenek egyéni igény alapján, mint például távmásolás, elektronikus adatbankok és más hasonló szolgáltatások;
- b) „televíziós reklám” a köz- vagy magánvállalkozás által fizetett, vagy hasonló módon térített közlemények bármilyen formájának adása, kereskedelemmel, üzlettel, szakmával vagy hivatással kapcsolatban, azért, hogy elősegítsék áruk vagy szolgáltatások fizetés ellenében történő értékesítését, beleértve az ingatlanokat, illetve jogokat és kötelezettségeket.

A 18. cikk alkalmazásának kivételével ez nem vonatkozik a közönség számára közvetített olyan közvetlen ajánlatokra, amelyek termékek értékesítésével, vásárlásával vagy bérletével kapcsolatosak, illetve szolgáltatásoknak fizetés ellenében történő nyújtására vonatkozik;

- c) „burkolt reklám” az áruk, szolgáltatások, illetve egy áru gyártója, vagy szolgáltatások nyújtója nevének, márkanevének, vagy tevékenységének szavakban vagy képekben megfogalmazott, műsorban történő bemutatása, ha az ilyen bemutatás a műsorszolgáltató szándéka szerint hirdetési célokat szolgál és természetét tekintve félrevezetheti a közönséget. Az ilyen jellegű bemutatást szándékosnak kell tekinteni, különösen, ha fizetésért vagy hasonló ellenszolgáltatásért cserében nyújtják;
- d) „szponzorálás” az olyan hozzájárulás, amelyet nem televíziós műsorszolgáltató tevékenységekkel vagy audiovizuális munkák előállításával foglalkozó köz- vagy magánvállalkozás nyújt televíziós műsorok finanszírozására azzal a céllal, hogy előmozdítsa nevét, márkanevét, arculatát, tevékenységeit, illetve termékeit.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

2. cikk

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy az összes televíziós adás, amelyet

- joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatók, vagy
- olyan műsorszolgáltatók, melyek bár nem tartoznak egyetlen tagállam joghatósága alá sem, az adott tagállam által nyújtott vagy ott elhelyezkedő műholdas adóállomást illetve frekvenciát alkalmaznak adásra,

megfelelnek az adott tagállamban a közönségnek szánt adásokra vonatkozó jogi előírásoknak.

(2) A tagállamok biztosítják a vétel szabadságát és nem korlátozzák a más tagállamokból származó televíziós adások továbbközvetítését saját területükön olyan okoknál fogva, amelyek az ezen irányelv által koordinált területre tartoznak. A tagállamok ideiglenesen felfüggeszthetik a televíziós adások továbbközvetítését, amennyiben a következő feltételek bekövetkeznek:

- a) egy másik tagállamból származó televíziós adás, mely nyilvánvalóan, súlyosan és nyomatékosan megsérti a 22. cikket;
- b) a megelőző tizenkét hónap során a műsorszolgáltató ugyanezt az előírást legalább két korábbi alkalommal megsértette;
- c) az érintett tagállam írásban értesítette a műsorszolgáltatót és a Bizottságot az állítólagos jogsértésekről és abbéli szándékáról, hogy a továbbközvetítést korlátozni fogja, amennyiben ismét ilyen jogsértés következne be;

d) a műsorszolgáltató állammal és a Bizottsággal folytatott konzultációk nem vezettek baráti megállapodásra a c) pontban leírt értesítéstől számított 15 napon belül és az állítólagos jogsértés továbbra is fennáll.

A Bizottság biztosítja, hogy a felfüggesztés összhangban van a közösségi joggal. Felkérheti az érintett tagállamot, hogy sürgősséggel vessen véget egy olyan felfüggesztésnek, mely a közösségi jogba ütközik. Ez az intézkedés nem érinti az esetleges eljárás, helyreigazítás vagy szankció alkalmazását az érintett jogsértéssel kapcsolatban abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá az érintett műsorszolgáltató tartozik.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható a tagállamokon kívüli más államokban történő kizárólagos vételre szánt adásokra, amelyeket közvetlenül vagy közvetve nem vesznek egy vagy több tagállamban.

3. cikk

(1) A tagállamoknak továbbra is jogában áll a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatóktól megkövetelni a részletesebb vagy szigorúbb szabályok kidolgozását az ezen irányelv által érintett területeken.

(2) A tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják jogrendszerük keretei között, hogy a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatók megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek.

III. FEJEZET

TELEVÍZIÓS ADÁSOK TERJESZTÉSÉNEK ÉS GYÁRTÁSÁNAK ELŐMOZDÍTÁSA

4. cikk

(1) Ahol megvalósítható és megfelelő eszközök állnak rendelkezésre, a tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk értelmében a műsorszolgáltatók európai alkotások számára adásidőjüket többségi hányadát fenntartsák, leszámítva a hírekre, sporteseményekre, játékokra, reklámra és teletext szolgáltatásokra szánt időt. Tekintettel a műsorszolgáltató információs, oktatási, kulturális és szórakoztatási felelősségére a nézőközönségével szemben, ezt az arányt fokozatosan kell elérni, megfelelő kritériumok alapján.

(2) Ahol az 1. szakaszban meghatározott arány nem tartható fenn, az nem lehet kisebb, mint az 1988. évi átlag az érintett tagállamban.

A Görög Köztársaság és a Portugál Köztársaság tekintetében azonban az 1988. év helyett az 1990. év irányadó.

(3) 1991. október 3-tól a tagállamok a Bizottság számára minden két évben jelentést készítenek e cikk és az 5. cikk alkalmazásáról.

A jelentés konkrétan kitér az érintett tagállam joghatósága alá tartozó összes televíziós program vonatkozásában az e cikkben és az 5. cikkben említett arány teljesülésére, és minden esetben megindokolja, ha az arány teljesítése elmaradt, és ismerteti az eléréséhez alkalmazott vagy tervezett intézkedéseket.

A Bizottság tájékoztatja a további tagállamokat és az Európai Parlamentet a jelentésekről, amelyeket adott esetben véleménnyel egészít ki. A Bizottság biztosítja az e cikk és az 5. cikk alkalmazását a Szerződés előírásaival összhangban. A Bizottság véleményalkotásában különösen figyelembe veheti a korábbi évekhez viszonyítva elért fejlődést, az első műsorba került alkotások programokhoz viszonyított arányát, az új televíziós műsorszolgáltató konkrét körülményeit, és azon országok sajátos körülményeit, amelyekben jellemző az alacsony szintű audiovizuális gyártási kapacitás, illetve korlátozott a nyelvterület.

(4) A Tanács legkésőbb az irányelv elfogadásától számított ötödik év végéig áttekinti e cikk megvalósítását a Bizottságtól kapott jelentés alapján, amelyet minden olyan módosítási javaslattal ki kell egészíteni, amely alkalmasnak látszik.

Ebből a célból a Bizottság jelentése, a tagállamok által a 3. szakasz szerint nyújtott tájékoztatás alapján különösen figyelembe veszi a Közösség piacán bekövetkezett, illetve nemzetközi összefüggésű fejleményeket.

5. cikk

A tagállamok mindenütt, ahol megvalósítható, és megfelelő eszközök állnak rendelkezésre, biztosítják, hogy a műsorszolgáltatók adásidejüknek legalább 10 %-át tartalékolják európai művek számára, amelyből le kell vonni a hírekre, sporteseményekre, játékokra, reklámra és teletext szolgáltatásokra szánt időt, vagy a tagállam megítélésétől függően, a műsorkészítési költségvetésük legalább 10 %-át szánják olyan európai alkotások számára, amelyeket a műsorszolgáltatóktól független producerek állítanak elő. Ezt az arányt, tekintettel a műsorszolgáltatók közönségükkel szembeni információs, oktatási, kulturális és szórakoztatási felelősségére, fokozatosan kell elérni, megfelelő szempontok alapján; az újabb keletű alkotások tekintetében megfelelő arány biztosításával kell elérni az előállításuktól számított öt éven belüli sugárzást.

6. cikk

(1) E fejezet értelmében az „európai alkotások”:

a) a Közösség tagállamaiból származó alkotások és a Németországi Szövetségi Köztársaság joghatósága körébe tartozó televíziós műsorszórók tekintetében, az olyan német területekről

származó alkotások, ahol bár az alaptörvény nem alkalmazandó, de azok megfelelnek a (2) bekezdés feltételeinek;

b) az Európai Tanácsnak a határokat átlépő televíziózásról szóló európai egyezménye tekintetében aláírónak számító harmadik európai államokból származó alkotások, amelyek megfelelnek a (2) bekezdés feltételeinek;

c) más harmadik európai országokból származó alkotások, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés feltételeinek.

(2) Az 1 a) és b) szakaszban említett alkotások olyan alkotások, amelyek elsősorban az (1) bekezdés a) és b) szakaszában említett egy vagy több tagállamban lakóhellyel rendelkező szerzőkkel és munkatársakkal készültek, feltéve, hogy a következő három feltevel közül egynek megfelelnek:

a) az említett államok közül egyben vagy többen lakóhellyel rendelkező egy vagy több producer alkotásai; vagy

b) az alkotások gyártását az említett tagállamok közül egyben vagy többen lakóhellyel rendelkező producer felügyeli és ténylegesen irányítja; vagy

c) az összes koprodukciós költséghez túlnyomó részben az említett államok koproducerei járultak hozzá, és a koprodukciót nem az említett államokon kívül lakóhellyel rendelkező egy vagy több producer irányítja.

(3) Az (1) bekezdés c) szakaszában említett alkotások olyan alkotások, amelyeket egy vagy több európai harmadik országba települt producerek készítettek kizárólagosan, vagy egy vagy több tagállamban települt producerekkel koprodukcióban, amely harmadik országokkal a Közösség a Szerződés eljárásai szerint megállapodásokat köt, amennyiben az említett alkotások főként egy vagy több európai államba települt szerzőkkel és munkatársakkal készülnek.

(4) Az (1) bekezdés értelmében nem európai alkotásoknak számítanak, de amelyek főleg egy vagy több tagállamban lakóhellyel rendelkező szerzőkkel és munkatársakkal készülnek, európai alkotásoknak tekintendők olyan mértékig, amely megfelel az összes produkciós költségből a közösségi koproducerek hozzájárulása arányának.

7. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszórók nem sugároznak filmművészeti alkotásokat, kivéve, ha megállapodás született a jogosultak és a műsorszolgáltatók között, amíg két év el nem telt a mű moziban történő bemutatása óta a Közösség valamelyik tagállamában; a műsorszolgáltatóval koprodukcióban készült filmművészeti alkotások esetében ez az időtartam egy év.

8. cikk

Amennyiben nyelvpolitikai célokból indokolt, a tagállamok részletesebb vagy szigorúbb szabályokat fogalmazhatnak meg a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatók bizonyos vagy összes műsora tekintetében, különösen a nyelvi szempontok alapján, a közösségi jog figyelembevételével.

9. cikk

Ez a fejezet nem alkalmazandó a helyi televíziós adásokra, amelyek nem képezik egy országos hálózat részét.

IV. FEJEZET

Televíziós reklám és szponzorálás

10. cikk

(1) A televíziós reklámot könnyen felismerhető módon kell megjeleníteni és a műsorszolgáltatás más részeitől kellően el kell különíteni vizuális és/vagy akusztikai eszközök segítségével.

(2) Az elkülönült, műsört megszakító rövid reklámok kivételesen sugározhatók.

(3) A reklám nem alkalmazhat tudat alatt befolyásoló technikákat.

(4) A burkolt reklám tilos.

11. cikk

(1) A reklámokat a műsorok között kell elhelyezni. Feltéve, hogy az e cikk (2)-(5) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a reklámok a műsorokba oly módon is beiktathatók, hogy a műsorban a természetes szüneteket, illetve a műsor időtartamát és természetét figyelembe véve, a műsor integritása és értéke, valamint a jogosultak jogai nem sérülnek.

(2) Az önálló részekből álló műsorokban, vagy a sportműsorokban és hasonlóan szerkesztett események és előadások műsoraiban, ahol szünetek találhatóak, a reklámokat kizárólag a részek között vagy a szünetekben lehet elhelyezni.

(3) Az audiovizuális alkotások közvetítését, mint például a játékfilmeket és a televízió céljára készült filmeket (leszámítva a sorozatokat, a könnyű szórakoztató műsorokat és dokumentum-műsorokat) egyszer lehet megszakítani minden eltelet 45 perc után, feltéve, hogy ezek programozott időtartama a 45 percet meghaladja. További megszakítás csak akkor engedélyezhető, amennyiben a műsorok programozott időtartama legalább 20 perccel hosszabb, mint két vagy több teljes 45 perces időszak.

(4) Ha a (2) bekezdés által érintett műsorokon kívül más adásokat reklámok szakítanak meg, legalább 20 perces időszaknak kell eltelnie az egyes egymást követő hirdetési szünetek között a programon belül.

(5) Semmilyen vallási műsor adásában nem szabad reklámokat elhelyezni. A harminc percnél rövidebb programozott időtartamú hír és aktuális témájú műsorokban, dokumentum-műsorokban, vallási programokban és gyermekprogramokban nem szabad szünetet tartani reklám céljára. Amennyiben ezek programozott időtartama 30 perc vagy annál hosszabb, az előző szakaszok előírásai alkalmazandók.

12. cikk

A televíziós reklám:

- nem sértheti az emberi méltóságot;
- nem tartalmazhat semmiféle megkülönböztetést fajra, nemre vagy nemzetiségre tekintettel;
- nem támadhat vallási vagy politikai meggyőződést;
- nem ösztönözhet egészségre vagy biztonságra káros viselkedésre;
- nem ösztönözhet a környezet védelmével ellentétes viselkedésre.

13. cikk

Cigaretta és más dohánytermékek televíziós hirdetésének minden formája tilos.

14. cikk

Tilos az olyan gyógyászati termékek, illetve gyógykezelés televíziós hirdetése, amelyek csak vényre kaphatók abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a műsorszóró tartozik.

15. cikk

Az alkoholtartalmú italok televíziós hirdetésének a következő szempontoknak kell megfelelnie:

- nem irányulhat kifejezetten kiskorúakra, illetve különösen nem ábrázolhat kiskorúakat ezen italok fogyasztása közben;
- nem kapcsolhatja össze az alkohol fogyasztását a jobb fizikai teljesítménnyel, vagy járművezetéssel;
- nem keltheti azt a benyomást, hogy az alkohol fogyasztása hozzájárul a társadalmi vagy szexuális sikerhez;
- nem állíthatja, hogy az alkoholnak gyógyászati tulajdonsága van, illetve serkentő, nyugtató hatású, illetve a személyes konfliktusok megoldásának eszköze;
- nem ösztönözhet az alkohol mértéktelen fogyasztására, és nem állíthatja be negatív fényben az önmegtartóztatást, illetve önmérsékletet;
- nem hangsúlyozhatja a magas alkoholtartalmat az italok pozitív minőségi jellemzőjeként.

16. cikk

A televíziós hirdetés nem okozhat erkölcsi vagy fizikai sérelmet kiskorúaknak és ezért védelmük céljából a következő szempontoknak kell megfelelnie:

- a) közvetlenül nem ösztönözhet kiskorúakat arra, hogy egy terméket vagy szolgáltatást vásároljanak meg tapasztalatlan-ságukat vagy hiszékenységüket kihasználva;
- b) közvetlenül nem ösztönözhet kiskorúakat arra, hogy rávegyék szüleiket vagy más személyeket a hirdetett áruk vagy szolgáltatások megvásárlására;
- c) nem élhet vissza azzal a különleges bizalommal, amellyel a kiskorúak szüleik, tanáraik vagy más személyek felé fordulnak;
- d) indokolatlanul nem mutathat kiskorúakat veszélyes helyzetekben.

17. cikk

(1) A szponzorált televíziós programoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) a szponzorált programok tartalmát és ütemezését a szponzor semmilyen körülmények között sem befolyásolhatja úgy, hogy a programok tekintetében a műsorszolgáltató felelősségét és szerkesztői függetlenségét befolyásolja;
- b) a szponzorokat egyértelműen fel kell tüntetni a nevükkel és/vagy a logójukkal, a program elején és/vagy végén;
- c) nem ösztönözhetik a támogató vagy egy harmadik fél termékeinek vagy szolgáltatásainak vételét vagy bérletét, különösen oly módon, hogy különleges promóciós célú utalásokat tesznek az illető termékekre vagy szolgáltatásokra.

(2) A televíziós programokat nem szponzorálhatják olyan természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek fő tevékenysége olyan termékek gyártása vagy értékesítése, illetve szolgáltatások nyújtása, melyek hirdetését a 13. vagy 14. cikk tiltja.

(3) Híreket és aktuális témákról szóló műsorokat nem szabad támogatni.

18. cikk

(1) A reklám mennyisége nem haladhatja meg a napi adásidő 15 %-át. Azonban ez a százalék 20 %-ra növelhető abból a célból, hogy magába foglalja a hirdetések olyan formáit, mint például a közvetlen ajánlatok a közönség számára, termékek eladása, vétele vagy bérlete, illetve szolgáltatások nyújtása tekintetében, feltéve, hogy a műsort megszakító rövid reklámok mennyisége nem haladja meg a 15 %-ot.

(2) Egy adott egyórás időszakban a műsort megszakító rövid reklám mennyisége nem haladhatja meg a 20 %-ot.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseinek megsértése nélkül a hirdetések olyan formája, mint például közvetlen ajánlatok a közönség számára termékek eladására, vásárlására vagy bérletére, illetve szolgáltatások nyújtására, nem haladhatja meg a napi egy órát.

19. cikk

A tagállamok a 18. cikkben meghatározottakon túl, szigorúbb szabályokat határozhatnak meg a műsorok ütemezésére és a televíziós műsorszolgáltatási eljárások tekintetében a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatók számára, összeegyeztetve a közérdekekkel a televíziós hirdetési igényt, különösen figyelemmel a következőkre:

- a) a televízió szerepe a tájékoztatás, az oktatás, a művelődés és szórakoztatás nyújtásában;
- b) a tájékoztatás és a médiumok pluralizmusának védelme.

20. cikk

A 3. cikk sérelme nélkül a tagállamok a közösségi jog kellő figyelembevételével a 11. cikk (2)-(5) bekezdése és a 18. cikk által meghatározottaktól eltérő feltételeket határozhatnak meg a kizárólagosan nemzeti területre szánt adások tekintetében,

amelyeket közvetlenül vagy közvetve nem foghatnak egy vagy több egyéb tagállamban.

21. cikk

A tagállamok jogszabályaik keretében biztosítják, hogy az e fejezet előírásainak meg nem felelő televíziós adások esetében megfelelő intézkedéseket alkalmaznak az említett szabályok betartásának biztosítására.

V. FEJEZET

A kiskorúak védelme

22. cikk

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók által nyújtott televíziós adások nem tartalmaznak olyan programokat, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, különösen a pornográfiaival vagy indokolatlan erőszakkal kapcsolatos műsorokat. Ez az intézkedés kiterjesztendő minden olyan más műsorra, mely feltehetően károsíthatja a kiskorúak fizikai, értelmi vagy morális fejlődését, kivéve ahol az adás idejének megválasztásával vagy bármely más technikai intézkedéssel biztosítható, hogy az adás vételi körzetében a kiskorúak szokásos módon nem hallhatják vagy láthatják az ilyen adásokat.

A tagállamok biztosítják azt is, hogy az adások nem tartalmaznak semmiféle gyűlöletre uszítást faji, nemi, vallási vagy nemzetiségi alapon.

VI. FEJEZET

A válaszadás joga

23. cikk

(1) A tagállamok polgári, közigazgatási vagy büntetőjogi keretekben hozott egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül bármely természetes vagy jogi személy, állampolgárságától függetlenül, akinek

jogos érdekeit, különösen hírnevét és becsületét, egy televíziós programban valótlan tények állításával megsértették, jogot kell kapjon a válaszdásra, vagy egyenértékű jogorvoslatra.

(2) A válaszdás vagy egyenértékű jogorvoslat jogát egy tagállam joghatósága alá tartozó összes műsorszolgáltató vonatkozásában szükséges biztosítani.

(3) A tagállamok meghozzák azon intézkedéseket, amelyek biztosítják a válaszdás jogát vagy az azzal egyenértékű jogorvoslatok jogát, és meghatározzák az ezek gyakorlására követeendő eljárást. Biztosítják különösen, hogy erre megfelelő időtartam álljon rendelkezésre, és hogy az eljárások alkalmasak legyenek arra, hogy a jogokat vagy az egyenértékű jogorvoslatot a más tagállamokban honos vagy letelepedett természetes vagy jogi személyek megfelelően gyakorolhassák.

(4) A válaszdás vagy egyenértékű jogorvoslat jogának gyakorlására irányuló kérelmet vissza lehet utasítani, amennyiben az ilyen válaszdás az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint nem indokolt, illetve ha büntetendő cselekményt eredményezne, vagy a műsorszolgáltatót polgári jogi eljárásba vonná, illetve a közszemérem normáinak megsértésével járna.

(5) Rendelkezni kell olyan eljárásokról, amelyek által biztosított a bírói felülvizsgálat a válaszdási vagy egyenértékű jogorvoslat-hoz fűződő jog gyakorlásával kapcsolatos viták esetén.

VII. FEJEZET

Záró rendelkezések

24. cikk

Az ezen irányelv által nem szabályozott területeken az irányelv nem befolyásolja a tagállamok távközléssel vagy

műsorszolgáltatással kapcsolatos hatályos egyezményeiből származó jogait és kötelezettségeit.

25. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1991. október 3-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot is.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területeken fogadnak el.

26. cikk

Legkésőbb az ezen irányelv elfogadásának napjától számított ötödik év vége előtt, majd azt követően kétévente a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és a Gazdasági és Szociális Bizottság elé ezen irányelv alkalmazásáról, és szükség esetén további javaslatokat tesz annak érdekében, hogy ezen irányelvet hozzáigazítsa a televíziós műsorszolgáltatás területén bekövetkezett fejleményekhez.

27. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1989. október 3-án.

A Tanács részéről

elnök

R. DUMAS